

تاثیر ماده آلی بر کیفیت خاک و رشد گیاه

بخش تحقیق و توسعه شرکت رسام آگری

چکیده

اگرچه ماده آلی خاک منبعی غنی از عناصر غذایی است اما به راحتی قابل دسترس نیستند، زیرا مقدار زیادی از آنها در بخشی از ماده آلی که در برابر تجزیه مقاوم تر است، نگهداری میشود. برآورد شده است که سالانه ۴-۲ درصد از ماده آلی خاک تجزیه می شود (۱۳). در محیط های با کمبود عناصر غذایی و عدم مصرف یا مصرف کم کودهای شیمیایی، افزایش محتوای ماده آلی خاک میتواند با تامین عناصر غذایی گیاه بر عملکرد تاثیر بگذارد. بایر و بلسک (۱۴) کاهش بهره وری خاک های تخریب شده را ناشی از کاهش عناصر غذایی دانستند. اثر مثبت ماده آلی خاک در کاهش نیاز به نیتروژن معدنی مورد نیاز برای کسب عملکرد بالاتر را گزارش کرده و نتیجه گرفتند که ماده آلی خاک علاوه بر تامین عناصر غذایی آثار مثبت غیر مستقیم دیگری مانند بهبود خصوصیات فیزیکی و شیمیایی نیز دارد. اسیدهای حاصل از تجزیه بقایا و هوموس خاک عامل موثری در اسیدی شدن محیط خاک می-باشند. اکسیداسیون مواد آلی خاک توسط ریز موجودات با تولید گاز دی اکسید کربن و اسید کربنیک سبب جابجا شدن عناصر قلیایی از سطح کلئیدهای خاک شده و این روند با تولید هیدروژن باعث کاهش عناصر قلیایی یا افزایش PH و نیز کم شدن درصد اشباع بازی خاک می شود (۱۵).

اثر غیر مستقیم ماده آلی خاک بر رشد گیاه: در مقایسه با خاک های مناطق مرطوب، خاک های مناطق خشک بطور کلی دارای رزکشی بهتر، ظرفیت نگهداری آب کمتر، بافت درشت تر و وزن ظاهری بالاتری هستند. علاوه بر این، خاک های مناطق خشک به طور قابل توجهی PH بالاتر، ظرفیت تبادل کاتیونی کمتر، اشباع آلومینیوم بسیار پایین، اشباع بازی بسیار بالا، اشباع سدیمی، غلظت کربنات کلسیم و گچ و شوری بالاتری دارند. بطور کلی، اختلاف در خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک بین مناطق خشک و مناطق مرطوب با افزایش میزان خشکی بیشتر می شود (۱۶). محتوای ماده آلی خاک از طریق نقش آن در افزایش و حفظ کیفیت و سلامت خاک بر عملکرد محصول تاثیر میگذارد و به طور پیچیده ای با سایر خصوصیات و فرآیندهای فیزیکی، شیمیایی و زیستی در ارتباط است (۱۱).

اثرات SOM بر خواص بیولوژیکی خاک: مواد آلی خاک به ویژه بخش ریزه ای بیشتر غذا را برای جامعه ارگانیسم های هتروتروف خاک فراهم می کند. نوع و بقایای آلی اضافه شده به خاک می تواند بر نوع و تنوع موجودات تشکیل دهنده جامعه خاک تاثیر بگذارد. بنابراین، محتویات SOM به طور قابل توجهی

حاصلخیزی کمتر خاک یکی از حیاتی ترین محدودیت ها برای بهبود تولیدات کشاورزی است (۱). کودها برای بهبود حاصلخیزی خاک استفاده می شوند، اما استفاده بیش از اندازه از کودهای معدنی در کشاورزی باعث مشکلات بهداشتی بسیار و آلودگی های زیست محیطی غیر قابل جبران میشود. بنابراین، برای کاهش و از بین بردن اثرات نامطلوب کودهای مصنوعی بر سلامت انسان و محیط زیست، امروزه روش کشاورزی جدیدی بنام کشاورزی ارگانیک، کشاورزی پایدار یا کشاورزی زیست محیطی ایجاد شده است (۲۳). ماده آلی خاک شامل بقایای گیاهی و جانوری، جانوران خاکزی و مواد حاصل از بقایای ریشه و ریز جانداران خاک است که یکی از مهم ترین شاخص های تعیین کننده کیفیت خاک بوده؛ زیرا منبع تامین کربن و انرژی برای ریز موجودات خاکزی می باشد. افزایش ماده آلی خاک تاثیر مثبتی در افزایش عملکرد محصول دارد. ماده آلی بطور مستقیم از طریق فراهم آوری عناصر غذایی و برخی از مواد محرک رشد مانند ویتامین ها، اسیدهای آمینه و هورمونهای رشد برای گیاهان و بطور غیر مستقیم بواسطه بهبود شرایط فیزیکی، شیمیایی و زیستی خاک منجر به افزایش عملکرد محصول میشود. بطور خلاصه میتوان گفت مواد آلی اساس حاصلخیزی خاک است (۴).

تر هستند (۹). خاک هایی که دارای محتوای OM بسیار متفاوت هستند، اغلب حتی در یک منطقه آب و هوایی مشابه یافت می شوند. چنین تفاوت هایی در محتوای OM خاک معمولاً به اثرات پوشش گیاهی، جمعیت میکروبی، دما، میزان رطوبت و شیوه های مدیریتی اتخاذ شده در تولید محصول نسبت داده می شود. فرآیندهای طبیعی که منجر به توسعه خاک هایی با محتوای OM متغیر می شود، به عوامل تشکیل دهنده خاک (زمان، آب و هوا، پوشش گیاهی، مواد مادر، توپوگرافی) مرتبط است و عوامل دیگری نیز ممکن است دخیل باشد (۱۰). کربن عنصر اصلی SOM است که به راحتی بصورت کمی اندازه گیری می شود.

اثر مستقیم ماده آلی خاک بر رشد گیاه: -رطوبت قابل استفاده خاک: ماده آلی خاک دارای ظرفیت نگهداری رطوبت بالایی بوده و نقش مهمی در افزایش ظرفیت نگهداری رطوبت قابل استفاده خاک دارد. رطوبت قابل استفاده میزان رطوبتی است که در خاک ذخیره شده و ریشه گیاهان قادر به جذب آن بوده و به صورت میزان آب نگهداری شده بین ظرفیت زراعی و نقطه پژمردگی دائم با تعدیل اثر عوامل شوری، اجزاء غیر از خاک و عمق ریشه تعریف می شود. در برخی مطالعات رابطه مثبت بین افزایش ماده آلی خاک و افزایش ظرفیت نگهداری آب خاک گزارش شده است (۱۱).
-تامین عناصر غذایی: ماده آلی به علت داشتن گروه های عامل مختلف از جمله گروه های کربوکسیلی، فنلی و هیدروکسیلی ظرفیت تبادل کاتیونی خاک را افزایش داده و سبب می شود که عناصر غذایی در خاک بهتر نگه داشته شود و گیاه دسترسی بیشتری به آنها داشته باشد. از طرف دیگر، ماده آلی در اثر معدنی شدن، مقدار قابل توجهی از عناصر غذایی پر مصرف و کم مصرف را در خاک آزاد نموده و به تغذیه متعادل گیاه کمک شایانی می نماید (۱۲).

و افزایش تحمل گیاه به پیشگیری از بیماری ها کمک می کند. این عمل منبع جدی استرس را از بین می برد. ضایعات گیاهی مانند خاکستر چوب، غلات مصرف شده، سبوس برنج و خاک اره بعنوان کود موثر بودند.

مواد آلی خاک و بخش های مختلف آن: مواد آلی به استخرها یا بخش های حساس و هوموسی جدا می شوند، زیرا برخی از ترکیبات تشکیل دهنده آنها به راحتی تغییر می کنند و برخی از آنها به واسطه ی محیط خاک با همراهی ذرات معدنی و سنگدانه های خاک از پوسیدگی محافظت می شوند.

به نظر میرسد C موجود در حوضچه هوموس با مکانیسم های مختلفی تثبیت می شود که آنرا قادر می سازد برای دوره های نسبتاً طولانی، قرن ها یا حتی هزاره ها در خاک باقی بماند (۶). بخش حساس OM از بستر گیاهی، مواد کلان، جزء زنده یا زیست توده و مواد غیرهومیکی که به مواد معدنی خاک متصل نیستند تشکیل شده است. رایج ترین اجزای فراکسیون های حساس عبارتند از کربوهیدرات ها، اسیدهای آمینه، پتیدها، قندهای آمینه، لیپیدها، سلولوز، همی سلولوز، موم ها، چربی ها، رزین ها و لیگنین. بخش های SOM ناپایدار بشدت به تغییرات ورودی C به خاک پاسخ می دهند و قبل از هر تغییری در کل OM تغییر قابل توجهی ایجاد می کنند. بخش پایدار OM (هوموس) شامل قطعات محافظت شده از دیواره و بافت سلولی تخریب شده (ذرات OM) مولکول های زیستی محافظت شده و فرامولکول ها است (۶). هوموس در برابر تجزیه میکروبی که به صورت فیزیکی بر روی سطوح معدنی جذب می شود یا در خاک رس و سنگدانه های معدنی به دام افتاده، بسیار مقاوم است (۹).

بنابراین بخش های پایدار OM احتمالاً برای توصیف ترسیب C مناسب تر و نماینده

مقدمه:

ماده آلی خاک (SOM) جزء خاک است که شامل ریزه های گیاهی و حیوانی در مراحل مختلف تجزیه، سلولها و بافت میکروب های خاک و موادی است که میکروب های خاک سنتز می کنند (۵). همه مواد آلی، طبق تعریف، حاوی عنصر کربن هستند و بطور متوسط، C حدود نیمی از جرم SOM را تشکیل می دهد. ماده آلی (OM) در پروفایل خاک جهان حاوی چهار تا شش برابر C است که در تمام پوشش گیاهی جهان یافت می شود. بنابراین، ماده آلی خاک نقش مهمی در تعادل جهانی C دارد که تا حد زیادی تغییرات آب و هوایی جهانی را کنترل می-کند (۶).

کودهای آلی از مواد بیولوژیکی یا زنده به دست می آیند. این کودها به زمان بیشتری نیاز دارند تا مواد مغذی موجود در خاک را آزاد کنند. در مقابل، کودهای معدنی بعنوان کودهایی طبقه بندی می شوند که بطور مصنوعی از غیر زنده استخراج می شوند. کودهای معدنی که به عنوان کودهای شیمیایی نیز شناخته می شوند، نسبتاً سریع توسط گیاهان جذب می شوند. کودهای آلی در اشکال مختلفی وجود دارند که عبارتند از:

کود حاصل از دام هایی مانند گاو، مرغ، بز و ... کود سبزی که از گیاهان جوان بویژه انواع مختلف حبوبات بدست می آید. کمپوست حاصل از کشاورزی که مواد آلی زائد مانند کاه، ساقه ذرت یا ضایعات تجزیه شده است.

مزایای استفاده از کود آلی:

کشاورزی ارگانیک یکی از سریع ترین بخش های کشاورزی در سراسر جهان در حال رشد است و هدف اصلی آن ایجاد تعادل بین سیستم های به هم پیوسته مانند ارگانیسم خاک، گیاهان، حیوانات و انسان است (۷).

کودهای آلی نیازهای فرآیند بیولوژیکی گیاهان را فراهم می کنند و بطور همزمان جمعیت آفات گیاهی را سرکوب می-کنند. علاوه بر این فعالیت میکروارگانیسم ها در خاک، قابلیت تبادل آنیون و کاتیون، مواد آلی و محتوای کربن خاک را افزایش می دهد.

کودهای آلی کیفیت و عملکرد محصولات کشاورزی را به روشی مشابه کودهای معدنی افزایش می دهند، اما باعث آلودگی محیط زیست نمی شوند (۸).

برخی از مزایای مهم کودهای آلی شامل بهبود بافت خاک، حفظ آب و مقاومت در برابر فرسایش است. کودهای آلی، نیتروژن را به شکل قابل استفاده فراهم می کنند تا رشد گیاه را بهبود بخشد و در عین حال باعث سوزاندن ریشه ها و از بین بردن میکروارگانیسم های مفید در خاک نشود. کودهای آلی با تامین نیازهای تغذیه ای گیاهان

بر ویژگی های بیولوژیکی خاک مانند باکتری های معدنی N، باکتری های تثبیت کننده N، قارچ های میکروبی و زیست توده میکروبی کل تاثیر می گذارد. مهم ترین جنس های اتوتروف باکتریایی که مسئول نیتروفیکاسیون هستند، نیتروزوموناس و نیتروباکتر هستند.

در دسترس بودن مقدار کافی OM در خاک اسیدیته خاک را کاهش می دهد و فعالیت این باکتری های معدنی N را بهبود می بخشد. ماده آلی همچنین بر کانی سازی نیتروژن از طریق ظرفیت نگهداری آب بیشتر تاثیر می گذارد. زیرا باکتری های نیتروفیک کننده عموماً نسبت به قارچ ها به کمبود آب حساس تر هستند.

مدیریت مواد آلی خاک :
مواد آلی خاک را می توان از طریق شیوه های مختلف مدیریتی مانند استفاده از تناوب زراعی، به ویژه آنهایی که محصولات حاوی زیست توده بالا، استفاده از خاکورزی کاهش یافته، استفاده از محصولات پوششی و استفاده از انواع اصلاحات ارگانیک بهبود بخشید.

این شیوه های مدیریتی، در بسیاری از تغییرات و ترکیبات، معمولاً یک یا چند مورد از اهداف زیر را محقق می کند :

-افزایش ورودی C

-کاهش خروجی C

-کنترل آفات و بیماری ها

-تشویق موجودات مفید در خاک

علاوه بر این، منجر به بهبود ویژگی های خاک مانند آب در دسترس بیشتر، تراکم کمتر، زمان بندی بهتر، در دسترس بودن مواد مغذی به نیازهای محصول و تولید مواد محرک رشد می شود و باعث رشد گیاهانی می شود که بهتر می توانند از

lization on growth and yield of pepper plants (*Capsicum annuum* L.) *Folia Horticulturae*. Ann. 22: pp 3-7

8. Bulluck LR, Brosius M, Evanylo GK, Rištano JB (2002). Organic and synthetic fertility amendments influence soil microbial, physical and chemical properties on organic and conventional farms. *Appl. Soil Ecol.* 19(2): pp 147-160.

9. Tirol-Padre, A., and Ladha, J.K. (2004). Assessing the reliability of permanganate-oxidizable carbon as an index of soil labile carbon. *Soil Science Society of America Journal*, 68(3), 969-978.

10. Stevenson, F.J. (1982). *Humus chemistry: Genesis, composition, reactions*. New York: John Wiley & Sons.

۱۱. سلیمی خ. تاثیر ماده آلی خاک بر افزایش عملکرد محصولات زراعی. هفتمین کنگره ملی سالانه یافته های نوین در علوم کشاورزی و منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری. ۱۷ خرداد ۱۴۰۱. تهران. ۱۴۰۱

۱۲. میرزاشاهی، ک. (۱۳۹۶). بررسی ادواری کربن آلی خاک در دشت خوزستان و ارایه راهکارهای ترویجی. مدیریت اراضی ۵

13. Rice, C.W. (2002). Organic matter and nutrient dynamics. *Encyclopedia of Soil Science* 2, 1180-1183.

14. Bauer, A. and Black, A.L. (1992). Organic carbon effects on available water capacity of three soil textural groups. *Soil Science Society of America Journal* 56(1), 248-254.

۱۵. سالاردینی، ع. (۱۳۷۱). حاصلخیزی خاک. مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران، ۴۴۱ صفحه.

16. Plaza, C., Zaccane, C., Sawicka, K., Méndez, A.M., Tarquis, A., Gascó, G. and Maestre, F.T. (2018). Soil resources and element stocks in drylands to face global issues. *Scientific Reports* 8(1), 1-8.

17. Park, E.J., and A.J. Smucker, M. (2005). Saturated hydraulic conductivity and porosity within macroaggregates modified by tillage. *Soil Science Society of America Journal*, 69:38-45.

18. Pausťian, K., Six J., Elliott, E.T., and Hunt, H.W. (2000). Management options for reducing CO2 emissions from agricultural soils. *Biochemistry*, 48:147-163.

19. Six, J., Elliott, E.T., and Pausťian, K. (2000). Soil microaggregate turnover and microaggregate

formation: A mechanism for C sequestration under no-tillage agriculture. *Soil Biology Biochemistry*, 32:2099-2013.

20. Denef, K. J. Six, R. Merckx, and Pausťian K. (2004). Carbon sequestration in microaggregates of no-tillage soils with different clay mineralogy. *Soil Science Society of America Journal* 68:1935-1944.

21. Wright, A.L., and Hons, F.M. (2004). Soil aggregation and carbon and nitrogen storage under soybean cropping sequences. *Soil Science Society of America Journal*, 68:507-513.

با نیتروژن بالا که به آسانی تجزیه می شوند افزایش می دهند (۲۱).

نتیجه گیری :

ماده آلی خاک یک جز پویا و ناهمگن خاک است؛ که در ساختار مولکولی، سرعت تجزیه و زمان گردش متفاوت است و تاثیر عمده ای بر کیفیت خاک و چرخه جهانی C دارد.

مدیریت SOM یک مبنای مناسب برای بهینه سازی بهره وری و حفظ ظرفیت تولیدی خاک در دراز مدت می باشد. مواد آلی خواص فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک را به نفع کیفیت بهتر خاک و در نتیجه عملکرد بیشتر محصول اصلاح می کنند. مقدار قابل توجهی از نیتروژن مورد نیاز گیاهان با کانی سازی SOM برآورده می شود.

مواد آلی خاک به آهستگی مواد مغذی ضروری گیاه را آزاد می کنند. بقایای گیاهی و حیوانی منابع اصلی تشکیل OM در خاک هستند. با این حال تشکیل و انباشت مواد آلی خاک به شدت به شیوه های مدیریتی و میزان و محل قرار گیری مواد آلی بستگی دارد. هر گونه مدیریتی که باعث افزایش محصول شود، یا خروج ماده آلی از زمین کشاورزی را محدود کند به مرور زمان اثر مثبتی بر افزایش ماده آلی خواهد گذاشت.

رفرنس ها :

1. Ayoub, AT (1999). Fertilizers and the Environment. *Nutrient Cycling in Agroecosystems*. 55: pp 117-121

2. Aksoy, U (2001). Ecological Farming. II. Ecological Farming Symposium in Turkey. 14-16 December. Antalya

3. Chowdhury, R (2004). Effects of chemical fertilizers on the surrounding environment and the alternative to the chemical fertilizers IES-Envis Newsletter. (3) pp 4-5

4. Aboudrar A (2009). *Agronomie Durable. Principes et Pratiques. Rapport de Formation Continue*. FAO 2009, pp 49.[6] Adekiya AO, Ojeniyi SO and Agbede

MT (2012). Poultry manure effects on soil properties, leaf nutrient status, growth and yield of cocoyam in a tropical Alfisol. *Nigerian JournSoil Science*. 22(2): pp 30 - 39

5. Brady, N.C., & Weil, R.R. (1999). *Soil organic matter. The nature and properties of soils*. Prentice Hall, Upper Saddle River, New Jersey, USA, 446-490.

6. Weil, R.R., and Brady N.C. (2017). *Soil organic matter Nature and properties of soils* (15th ed). Pearson Education Limited, England, 545-601.

7. Berova M, G Karanatsidis, K Sapundzhieva and V Nikolova (2010). Effect of organic ferti-

خود در برابر، آفات دفاع کنند.

نتایج تحقیقات متعددی نشان می دهد که خاک ورزی با افزایش کانی سازی OM و قرار دادن سنگدانه ها در معرض انرژی های ضربه ای قطرات باران، پایداری خاکدانه ها را کاهش می دهد (۱۷).

تحقیقات دیگر نیز نشان داد که خاک ورزی از طریق ادغام بقایای محصول در خاک، تجزیه فیزیکی باقی مانده ها و اختلال در کلاندها باعث از دست دادن SOM می شود (۱۹ و ۱۸).

در مقابل، حفاظت یا عدم خاکورزی، اختلاط و آشفستگی خاک را کاهش می دهد که امکان تجمع SOM را فراهم می کند.

استفاده از خاک ورزی حفاظتی، به عنوان بخشی از یک استراتژی برای کاهش تلفات C از خاک های کشاورزی در نظر گرفته می شود (۲۰).

بقایای گیاهی که غلظت نیتروژن پایینی دارند، معمولاً با سرعت کمتری نسبت به بقایای با غلظت نیتروژن بالا تجزیه می شوند و اغلب طولانی تر باقی می ماند و SOM را در طول زمان بیشتر از بقایای

نقش ماده آلی	خصوصیات خاک
<ul style="list-style-type: none"> افزایش همواری کاهش وزن مخصوص ظاهری (کاهش فشردگی) افزایش ظرفیت نگهداری رطوبت افزایش آب قابل استفاده بهیژه در خاکهای شنی افزایش نفوذپذیری (کاهش رواناب) کاهش سله تغییر رنگ و ضریب آلبدو خاک بهبود تهویه کاهش مقاومت در برابر توسعه نظام ریشه های گیاه اصلاح ورزپذیری خاکهای سنگین کاهش فرسایش خاک کاهش نوسانات دمایی کاهش تیخیر (ماده آلی سطحی) 	فیزیکی
<ul style="list-style-type: none"> افزایش فراهمی عناصر پرمصرف و کم مصرف افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی کاهش سمیت آلومینیوم خنثی کردن مواد دگرآسیب افزایش ظرفیت تامپونی جذب سطحی ماده آلی (مانند آفتکشها و سموم) افزایش کلاته کردن یونهای فلزی تثبیت کردن فلزهای سنگین 	شیمیایی
<ul style="list-style-type: none"> افزایش معدنی سازی نیتروژن افزایش تجزیه افزایش زیست توده میکروبی افزایش تثبیت نیتروژن افزایش دنیتروفیکاسیون 	زیستی